

Αξιότιμοι προσκεκλημένοι, αγαπητοί κυρίες και κύριοι, φίλες και φίλοι,

Σας καλωσορίζουμε στην αποψινή εκδήλωση με αφορμή τη συμπλήρωση 80 χρόνων απελευθέρωσης των Μεγάρων από τα γερμανικά κατοχικά στρατεύματα που συντελέστηκε στις 9 Οκτωβρίου του 1944.

Δε θέλω να σας κουράσω με μεγαλοστομίες, λεπτομέρειες ή πληροφορίες, που από όσο ξέρω, ο καλεσμένος ομιλητής μας κύριος Γεώργιος Σαλιαγκάκης θα αναφερθεί με σαφήνεια και λεπτομερώς, αλλά θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σας το εξής:

Τα πλήγματα και οι βλάβες που επέφερε ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος στην Ευρώπη και στους λαούς της ήταν πολλά και πολυεπίπεδα. Ο άνθρωπος όμως και η ιστορία ξέρει καλά να επουλώνει τέτοιου είδους τραύματα. Η μνήμη βεβαίως παραμένει. Και παραμένει για δύο λόγους. Πρώτον γιατί ενθυμούμενοι αναλογιζόμαστε το κακό, το οποίο – και ιδίως στις εμπόλεμες μέρες μας – караδοκεί και παραμονεύει και πρέπει πάση θυσία να μην το επιλέγουμε και με σωφροσύνη να τιθασεύουμε το ΕΓΩ μας και ως λαοί και ως ηγεσίες χωρών και εθνών. Και δεύτερον και σημαντικότερο γιατί στο κακό του πολέμου, κάθε πολέμου, χάνονται άνθρωποι. Οι γιοι, οι κόρες, πατεράδες, μανάδες, οικογένειες ξεκληρίζονται και οι άνθρωποι μεταμορφώνονται σε σκιές. Αμυνόμενοι και επιτιθέμενοι, θύτες και θύματα μεταμορφώνονται σε κάτι άλλο, που δε μοιάζει με άνθρωπο. Οι μεν θύτες μεταμορφώνονται σε τέρατα, τα δε θύματα σε άβουλους αποδέκτες μίσους και βίας των κινήτρων που επέβαλε ο πόλεμος και γονατίζουν από τον πόνο. Και οι δύο όμως χάνουν κάτι κοινό. Την ανθρωπινότητά τους.

Η σημερινή εκδήλωση λοιπόν έχει σκοπό να εξυπηρετήσει και τους δύο προαναφερθέντες λόγους με στόχο να μας υπενθυμίσει το κακό που προκλήθηκε στους ανθρώπους μας, στους προγόνους μας, που ανήκαν στα θύματα του πολέμου και βίωσαν την ακατανόητη και αλόγιστη βία των κατακτητών και να αναλογιστούμε πως κανένας πόλεμος δεν είναι αρκετός για να δικαιολογήσει τη βαρβαρότητα και το κενό που αφήνει η απώλεια της ανθρωπίνης ζωής.

Και επίσης, για να πληροφορηθούμε πως οι Μεγαρείς, όπως και πολλοί άλλοι τόσο στην Ελλάδα όσο και σε άλλες χώρες της Ευρώπης, μπορεί να λύγισαν απ' τον πόνο και να βίωσαν στο

«πετσί τους» τα δεινά και τον παραλογισμό του κατακτητή, δε λύγισε όμως ποτέ ο πόθος και το πάθος τους για την ελευθερία.

Εν κατακλείδι με τη σημερινή εκδήλωση που είναι αφιερωμένη στην 9^η Οκτωβρίου 1944, ως ημέρα απελευθέρωσης των Μεγάρων από τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής, θα καταδειχθεί πως οι Μεγαρείς, αλλά και οι Νεοπεραμιώτες, μπορεί να έχασαν εξαιτίας του πολέμου την ανθρωπινότητά τους, να πείνασαν, να πόνεσαν σωματικά και ψυχικά, να έχασαν βίος και ανθρώπους, μα δεν έχασαν ποτέ την ανθρωπιά τους. Λύγισαν τα γόνατά τους, το σώμα τους, μα δε λύγισε η ψυχή τους. Κοντοστάθηκε η ανάσα τους από τη βία, αλλά όχι απ' τον φόβο. Και τόσο κατά τη διάρκεια του πολέμου όσο και στο τέλος στάθηκαν όρθιοι και έτοιμοι να βοηθήσουν αυτούς που ήρθαν να τους βοηθήσουν. Με πείσμα, με θάρρος, με ανθρωπιά.

Και αισθάνομαι ιδιαίτερος υπερήφανος για τους ανθρώπους του τόπου μας όχι γιατί έτσι πρέπει ή έτσι μας έμαθαν αλλά γιατί αυτή η υπερηφάνεια δεν είναι κενή περιεχομένου. Είναι γεμάτη αποδείξεις και ιστορικά ευρήματα. Γι' αυτά θα μας μιλήσει ο καλεσμένος ομιλητής της εκδήλωσης, ο πλοίαρχος εν αποστρατεία του Πολεμικού Ναυτικού, συμπολίτης μας, κύριος Γεώργιος Σαλιαγκάκης, ο οποίος με ιδιαίτερο κόπο και ιστορική λεπτομέρεια έχει ασχοληθεί με το θέμα και θα μας τα εκθέσει ευθύς αμέσως.

Αιωνία η μνήμη των θυμάτων. Σας ευχαριστούμε και θα σας ευχαριστούμε για πάντα για το πρότυπο που μας κληροδοτήσατε.

Ευχαριστούμε κι εσάς κύριε Σαλιαγκάκη και σας καλώ στο βήμα.